4 Σεπτεμβρίου 2013

Σταμάτης Σπανουδάκης: «Πάλι καλά που ο Θεός μακροθυμεί και μας ανέχεται ακόμα!»

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

– Κύριε Σπανουδάκη, σας ευχαριστούμε για την αποδοχή της πρόσκλησής μας να απαντήσετε στις ερωτήσεις μας. Πείτε μας, καταρχήν, τι σημαίνουν για σας αυτές οι δύο έννοιες: Ελλάδα και Ορθοδοξία.

Έμπνευση, χαρά, λόγο υπάρξεως.

– Είστε ένας από τους ελάχιστους καλλιτέχνες που τολμούν και μιλούν για τον Χριστό, την Πατρίδα, τους Αγίους, την Ιστορία μας. Γιατί συμβαίνει αυτό; Μήπως τα προαναφερθέντα είναι κατά κάποιον τρόπο απαγορευμένα στη χώρα μας;

Κι' εγώ απορώ με αυτό. Γιατί το κατ' εμέ αυτονόητο, να είμαι ένας απο τους ελάχιστους που το εκφράζουν. Δεν φτάνουν οι όποιες απαγορεύσεις, για να σταματήσουν την δίψα της καρδιάς σου για όσα αγαπάς και για να σε σταματήσουν απο το να φωνάξεις την αλήθεια, ή τον έρωτα σου. Φτάνω λοιπόν στο λογικό συμπέρασμα, ότι λίγοι καλλιτέχνες αισθάνονται έτσι, ή στην καλύτερη περίπτωση, λίγοι τολμούν να το ομολογήσουν.

«Οι "ελέγχοντες", πολιτικοί, δημοσιογράφοι, παράγοντες και παντός τύπου εγκάθετοι, δεν με έχουν θα έλεγα, στις προτιμήσεις τους.»

– Αυτή η τοποθέτησή σας στα εν λόγω «απαγορευμένα» θέματα, σας έχει κοστίσει στην καριέρα σας;

Ναι, όσον αφορά τα "ανθρώπινα". Οι "ελέγχοντες", πολιτικοί, δημοσιογράφοι, παράγοντες και παντός τύπου εγκάθετοι, δεν με έχουν θα έλεγα, στις προτιμήσεις τους. Αυτό όμως ποτέ δεν με εμπόδισε, να κάνω ακριβώς αυτό που ζητάει η ψυχή μου και, δεν εμπόδισε τούς ανθρώπους, να αγαπήσουν την μουσική μου και να με ακολουθούν στίς συναυλίες μου.

– Ειδικότερα στο θέμα της Πίστης στον Χριστό, έχετε εκφράσει δημοσίως και ανοιχτά τις πεποιθήσεις σας. Μιλήστε μας λίγο για τις σχέσεις σας με την Εκκλησία, καθώς και για την προσπάθεια που κάνατε μέσω της μουσικής σας, ήδη από την δεκαετία του '70, να φέρετε τον κόσμο κοντά στον Χριστό.

Γύρναγα όλη την Ελλάδα, με μια παρέα φίλων συμπροσευχώμενων και αρκούντως ημιτρέλων, Χριστιανών και μια κιθάρα τραγουδώντας και μιλώντας για την πρόσφατη τότε αγάπη μου, τον Χριστό. Βρεθήκαμε σε νοσοκομεία, φυλακές, πανεπιστήμια και ό,τι χώρο μπορεί να βάλει ο νούς σου. Αυτό εγινε για τρία περίπου χρόνια. Μετά έπαψα να μιλάω σε κόσμο και κλείστηκα για να γράψω μουσική και να προσπαθήσω να αφήσω το στίγμα μου στην Ελληνική πραγματικότητα. 40 χρόνια μετά, αναρωτιέμαι ακόμα αν το κατάφερα.

– Ξέρετε, είναι εξαιρετικά σπάνιο ένας μουσικός να δηλώνει Πιστός Χριστιανός. Το αντίθετο μάλιστα, εδώ και χρόνια αλλά ειδικότερα στην εποχή μας, μέσω της μουσικής προβάλεται ο αντιχριστιανισμός, η αθεΐα, ακόμα και ο σατανισμός.

Ναι, το ξέρω. Το είπαμε. Άλλωστε έχουμε, κατά τα πιστεύω μας, την τιμή και την δύσκολη υποχρέωση,να είμαστε το αλάτι της γης. Μεγάλη, βαρυά και νοθευμένη στην εποχή μας η σούπα και ελάχιστο το αλάτι. Μεγαλύτερος όμως ο εν ημίν....

– Διαβάζοντας διάφορες παλιότερες συνεντεύξεις σας, παρατηρώ ότι βάλλετε συχνά εναντίον ενός «συστήματος» που επιδρά τόσο σε καλλιτεχνικό επίπεδο, όσο και σε εθνικό. Μιλάτε ξεκάθαρα για πόλεμο από «προοδευτικούς» και αριστερούς, που πλασάρονται ως υπερ-δημοκράτες, φιμώνοντας τελικά όποιον διαφωνεί μαζί τους. Είναι αυτή η εικόνα της σύγχρονης Ελλάδας;

Δυστυχώς, σε μεγάλο βαθμό, αυτή είναι ακόμη. Και όχι μόνον στην Ελλάδα. Έχει παντού περάσει η άποψη ότι ο καλλιτέχνης, ο "πνευματικός άνθρωπος", πρέπει νά' ναι "προοδευτικός". Ανάθεμα με κι αν κατάλαβα ποτέ, τι σημαίνει αυτό! Πραγματικά προοδευτικός καλλιτέχνης, είναι αυτός πού αφήνει πίσω του έργο και πάει την τέχνη του, λίγο παρακάτω.

«...Θα μου πήγαινε περισσότερο ένα πολίτευμα αριστοκρατίας. Δηλαδή, να κυβερνούν οι άριστοι. Λίγη πίστη έχω στους πολλούς.»

– Η επόμενη ερώτηση έρχεται αυθόρμητη: Στη χώρα όπου γεννήθηκε η δημοκρατία, υπάρχει δημοκρατία σήμερα;

Χρειάζεται αποσαφηνισμός τών όρων. Εμένα πάντως θα μου πήγαινε περισσότερο ένα πολίτευμα αριστοκρατίας. Δηλαδή, να κυβερνούν οι άριστοι. Λίγη πίστη έχω στους πολλούς. Ποιοί ψήφιζαν τόσα χρόνια, αυτούς που τώρα κατηγορούν; Και θα τους ψηφίσουν δυστυχώς και αύριο.

– Ποια είναι η γνώμη σας για τα υπάρχοντα πολιτικά κόμματα, μικρά και μεγάλα; Πιστεύετε πως εκφράζουν τον πολίτη ή εξυπηρετούν ιδιοτελή συμφέροντα;

Η σημερινή μου στάση απέναντι στα κόμματα είναι η εξής: Η ΝΔ είναι πια Πασοκ και τούμπαλιν. Ο Συνασπισμός είναι εν φιλοδοξία Πασοκ. Το ΚΚΕ είναι αυτό που ήτανε και γενικά, στου κουφού την πόρτα, πάρε την πόρτα και φύγε!

– Γενικά ζούμε σε μια ταραγμένη περίοδο, όπου όμως ακόμα δεν έχει εκδηλωθεί η κοινωνική οργή. Με άλλα λόγια, ο κόσμος έπαψε να κατεβαίνει στους δρόμους. Είναι η ηρεμία πριν την καταιγίδα ή απλά ο λαός συμβιβάστηκε;

Φοβούνται οι άνθρωποι. Γιατί δεν πιστευουν πια κανέναν από τους αρχηγούς τους. Γιατί έχουν προδοθεί από όλους και κυρίως από τον εαυτό τους και αυτά που χρόνια τώρα με φανατισμό υποστήριζαν. Γιατί μάθαν χρόνια τώρα, οτι ο "Τούρκος" δεν νικιέται. Και, γιατί μάθαν δυστυχώς, στα εύκολα.

«Τιμή μου και χαρά μου η σχέση μου με τον Κώστα Καραμανλή»

– Έχετε χαρακτηριστεί ως οπαδός της Νέας Δημοκρατίας και ιδιαίτερα του Κώστα Καραμανλή. Τι απαντάτε;

Γιατί άραγε να πρέπει να απαντήσω; Κατηγορία είναι αυτό; Τιμή μου και χαρά μου και ήταν ωραίο και ειλικρινές, όσο κράτησε.

– Επίσης, είναι γνωστή η θετική γνώμη που είχατε για τον Μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο. Πιστεύετε ότι ενοχλούσε το κατεστημένο και, κατά κάποιον τρόπο, έπρεπε να «φύγει από τη μέση»;

Τον Χριστόδουλο τον αγαπούσα και τον αγαπάω. Μακάρι να ζούσε. Όλοι οι Έλληνες θα τον είχαν ως ελπίδα τους. Και όσοι τόν πολέμησαν βέβαια, δυστυχώς θα συνέχιζαν τον ύπουλο και ανθελληνικό πόλεμό τους. Είναι τώρα όμως, εκεί που θά' πρεπε. Παρέα με τους αγγέλους και την αγγελική μουσική τους.

– Βλέπουμε πως όλο και περισσότεροι νέοι και νέες αποφασίζουν να ρίξουν μαύρη πέτρα πίσω τους και να φύγουν από την Ελλάδα, αναζητώντας την τύχη τους στο εξωτερικό. Εσείς τι θα λέγατε σε κάποιον που το σκέφτεται, αλλά ακόμα δεν το αποφάσισε;

Να φύγει το γρηγορότερο. Και να κάνει εκεί, όσα δεν μπορεί να κάνει εδώ. Άλλωστε η Ελλάδα δεν είναι τόπος, αλλά τρόπος. Συνήθως στό εξωτερικό και αγαπάς αλλά και βοηθάς περισσότερο την πατρίδα σου.

– Τελικά, «τα φάγαμε μαζί», όπως είπε γνωστός πολιτικός; Ποιες είναι οι ευθύνες μας συλλογικά, ως κοινωνία, για την σημερινή κρίση;

Ο "γνωστός πολιτικός" δεν "δικαιούται δια να ομιλεί", για να χρησιμοποιήσω όρο της πολιτικής του κουλτούρας. Πέραν αυτού για μένα, δεν είναι το ποιός φταίει, αλλά το ποιός την πληρώνει, τελικά που φανερώνει την αλήθεια και το σχέδιο.

– Η κρίση αυτή είναι μόνο οικονομική; Τι «πήγε στραβά» όλα αυτά τα χρόνια;

«Πάλι καλά που ο Θεός μακροθυμεί και υπάρχουμε ακόμα.»

Όλα όσα θα μπορούσαν να πάνε. Λάθος αρχηγοί, λάθος ιδεολογίες, λάθος πολίτες και γενική ισοπέδωση σε επιπέδο καφενείου. Όλοι ίδιοι, όλοι μικροί με κοντά όνειρα και θολές ιδεολογίες. Μικρύναν τα μεγέθη για να χωρέσουν και να μεγαλουργήσουν οι ασήμαντοι. Ξεχάστηκαν οι τρόποι κι η ευγένεια, για να λάμψουν οι απατεώνες και οι αναιδείς. Και το ουσιαστικότερο για μένα. Μπήκε ο άνθρωπος στην θέση του Θεού. Πάλι καλά που μακροθυμεί και υπάρχουμε ακόμα.

– Αρκετά από τα τραγούδια σας μιλάνε για μια Ελλάδα που φαντάζει απόμακρη σήμερα, μια Ελλάδα ανθρωπιάς, αγάπης, σεβασμού και αλληλεγγύης. Έχει χαθεί οριστικά αυτή η Ελλάδα ή μπορούμε να την ξαναβρούμε;

Τα πραγματικά μεγάλα, γεννιούνται, ζούνε και πεθαίνουν στις καρδιές τών ανθρώπων. Έτσι κι' η Ελλάδα. Και ως χώρα και ως ιδέα και ως πίστη και ως όνειρο. Θα ζεί έστω κι' αν ένας μόνον άνθρωπος την έχει στην καρδιά του. Ο ένας για μένα, είναι σημαντικότερος από τούς πολλούς.

– Ο Γέροντας Παΐσιος Αγιορείτης είχε πει ότι «η προσευχή και το κομποσχοίνι είναι τα αυτόματα όπλα κάθε Χριστιανού». Συμφωνείτε;

Και να με έβριζε ολημερίς ο Παΐσιος, πάλι θα συμφωνούσα.

– Επισκέπτεστε το Άγιον Όρος;

Όχι πια, όπως παλαιότερα. Τώρα που το σκέφτομαι, ούτε τίποτε άλλο επισκέπτομαι. Ζώ στο σπίτι- στούντιο, με την Ντόρη και 6 αγαπημένα σκυλιά. Και το εργόχειρό μου, είναι η μουσική.

– Η μουσική σας θυμίζει σε πολύ κόσμο βυζαντινούς ύμνους, πιο «εκμοντερνισμένους». Έχετε ως πηγές έμπνευσης τον Χριστό και την Ορθοδοξία γενικότερα;

Τό' χω πει αυτό, σε όλους τους τόνους, τούς στίχους και τις μελωδίες, από το 1975 πού πίστεψα στον Ιησού κι' αυτόν Εσταυρωμένο. Πόσο τον αγαπάω! Και πόσο θά' θελα νά' μαι πάντα κοντά Του!

– Ίσως το πιο αναγνωρίσιμο στο ευρύ κοινό κομμάτι σας, είναι το «Θά' ρθεις σαν αστραπή», όπου μιλάτε για τον ερχομό του Μαρμαρωμένου Βασιλιά. Πιστεύετε πως όλα αυτά θα γίνουν κάποτε και πως «ο καιρός γαρ εγγύς»;

Αυτό είναι το ωραίο. Ότι δεν μπορείς να βάλεις ημερομηνία στο όνειρο. Το πιστέψαν πολύ σημαντικότεροι εμού Έλληνες. Εγώ θα το αρνηθώ; Αμήν και πότε!

«Είναι για μένα αναμφισβήτητο, ότι ζούμε σε καιρούς εσχατολογικούς.»

– Πώς βλέπετε τα τελευταία γεγονότα με την επικείμενη επέμβαση των ΗΠΑ στην Συρία; Θεωρείτε πως είμαστε προ των πυλών ενός Παγκοσμίου Πολέμου;

Είναι για μένα αναμφισβήτητο, ότι ζουμε σε καιρούς εσχατολογικούς. Τα πώς και τα πότε, δεν είναι για μας να ξέρουμε. Αυτό που είναι για μας, είναι να ζούμε κάθε μέρα σαν νά' ναι η τελευταία μας. Καί νά' μαστε όσο πιό κοντα στον τελικό νικητή μπορούμε.

– Υπάρχει μια γενικότερη απογοήτευση στον κόσμο, ενώ έχουν αυξηθεί

ανησυχητικά και οι αυτοκτονίες. Ποια είναι η «οδός σωτηρίας» όσων απελπίζονται; Πώς μπορούν να πάρουν κουράγιο;

Πάντα ίδια ήταν και είναι η μόνη ” οδός σωτηρίας”. Οδός Παραδείσου, αριθμός τρία.

– Κλείνοντας, κι αφού σας ευχαριστήσω ξανά για την ενδιαφέρουσα συνέντευξη, θα ήθελα να απευθύνετε ένα μήνυμα σε όσους την διαβάζουν. Ό,τι θέλετε εσείς.

Πίστευε και όλα τα καλά θα ακολουθήσουν. Αν δεν μπορείς, λέγε με γλύκα και αγάπη: Κύριε γεννηθήτω το θέλημά Σου.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟ

Ο ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗΣ ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΟ ΕΛΛΑΣ – ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Πηγή:hellas-orthodoxy.blogspot.gr